

Abstrakt

Předmětem této práce je komplexní zpracování problematiky užívacích práv k půdě. Cílem práce je zejména analyzovat právní úpravu užívacích práv k půdě po rekodifikaci občanského zákoníku, avšak pro ucelenost práce je nutné pojednat i o historii a vývoji užívacích práv, neboť z historických pramenů do značné míry současná právní úprava vychází. Stěžejní část práce představuje jednotlivé užívací instituty, přičemž důraz je kladen zejména na institut nájmu a pachtu. Právě pacht totiž po rekodifikaci občanského zákoníku hraje významnou roli v problematice užívacích práv k půdě. Práce dále pojednává o dalších obligačněprávních užívacích institutech, jako je výpůjčka a výprosa, a věcněprávních institutech, mezi které řadíme služebnosti užívacího a požívacího práva. Dále se práce zabývá speciální právní úpravou užívacích práv k půdě obsaženou mimo občanský zákoník. Práce se tak dotýká problematiky nakládání s majetkem ve vlastnictví státu a dále se zabývá omezeními v užívání půdy, která plynou ze zvláštních právních předpisů, jako je například lesní zákon a zákon o ochraně přírody a krajiny.